

Jb kapitola 28.

[1] Stříbro má své naleziště a zlato místo, kde se čistí, [2] železo se získává z prachu, z rudy se taví měď. [3] Člověk překonává tmu, prozkoumává v říši šeré smrti temný kámen do každého koutku. [4] Proráží šachtu daleko od místa, kde přebývá. Zapomenuti, bez půdy pod nohama, na laně se houpou a kývají, vzdálení lidem. [5] Země, z níž vzhází chléb, je vespod zpěevracena jakoby ohněm; [6] v jejím kamení je ložisko safírů, jsou v něm i zlatá zrnka. [7] Dravý pták tam nezná stezku, oko luňáka ji nezahledne, [8] mládě šelmy po ní nešlapalo, lev po ní nevtlačí kořist. [9] Člověk vztáhl ruku po křemeni, hory zpřevracel až do základů, [10] do skal vytesal štoly, jeho oko spatřilo kdejaký skvost, [11] zamezil prosakování proudících vod, a co se tají v zemi, vynáší na světlo. [12] Ale moudrost, kde se najde? Kde je místo rozumnosti? [13] Člověk nezná její cenu, v zemi živých se nenajde. [14] Propastná tůň praví: 'Ve mně není',moře říká: 'Já ji nemám'. [15] Nelze ji získat za lístkové zlato, její hodnota se nevyvážá stříbrem, [16] nemůže být zaplacená ofířským zlatem, vzácným karneolem či safírem. [17] Nedá se srovnat se zlatem či se sklem ani směnit za věci z ryzího zlata, [18] natož za korál a křišťál; moudrost má větší cenu než perly. [19] Nedá se srovnat s kúšským topasem, nedá se zaplatit nejčistším zlatem. [20] Odkud tedy přichází moudrost? Kde je místo rozumnosti? [21] Je utajena před očima všeho živého, zahalena i před nebeským ptactvem. [22] žíže zkázy a smrt říkají: 'Pouze jsme zaslechly pověst o ní.' [23] Jenom Bůh rozumí její cestě, on zná také její místo, [24] neboť on dohlédne až do končin země, vidí vše, co je pod nebem. [25] Když větru udělil prudkost a vody odměrkou změřil, [26] když dešti stanovil cíl a cestu bouřnému mračnu, [27] hned tehdy ji viděl a vyprávěl o ní, učinil ji nepohnutelnou a také ji prozkoumal [28] a řekl člověku: 'Hle, bát se Panovníka, to je moudrost, vystříhat se zlého, toť rozumnost.'